

Nergens zonder weg

Rik
Van Puymbroeck

Reningelst

‘De Eerste Wereldoorlog leidde niet tot algehele verwoesting, omdat het dorp buiten het front was gelegen’, schrijft Wikipedia over Reningelst, maar aan alles komt een einde. Aan de oorlog, aan mensen, aan huizen. Er is niet eens een bom voor nodig. Met zorg metselde iemand ooit deze muren, bestelde plastic rolluiken, hing een lichtje naast de deur en kocht een klink van keramiek. Die klink is het mooiste detail, maar dat is stof voor later.

Er is verbouwd, een raam is dichtgemetseld. Nu lijkt het einde nabij. Er hangt geen bordje met ‘te koop’ en op een immosite vind je het ‘te renoveren pand’ ook niet. De grijze regen en de wind doen hun slopend werk.

Eén keer klikkend surf je van Wikipedia naar de site van Reningelst. Nog twee keer klikkend lees je dit: ‘In Reningelst woonde familie van Lady Diana.’ De geschiedenis maakt bochten en zo was Georgina Bulteel uit dit dorp de zus van Diana’s betovergrootmoeder Louisa Bulteel.

Dit huis zag Diana nooit. Een paleis was het niet. Maar ooit was het wel iemands droomhuis.

Verdwalend in eigen land kijkt Rik Van Puymbroeck naar wat verwondert en soms overdondert.

De Tijdcapsule

Elise Caluwaerts
in de tegenwoordige tijd

Hoeveel uur hebt u vannacht geslapen?

‘Acht uur. Door corona lukt vol-doende slapen beter dan voor-heen. Mijn levenskwaliteit lijdt enorm onder te weinig slaap. Dan ben ik ongeduldig en onaange-naam. Daarom plan ik de dag na een concert altijd extra tijd in om bij te slapen. Door de adrenaline raak ik voor 2 of 3 uur ’s nachts niet in slaap. Met de collega’s iets gaan drinken om te ‘unwinden’ hoort erbij.’

Hebt u een ochtendritueel?

‘Elke morgen drink ik twee espresso’s. En ik neem elke dag een douche, om mijn zorgen weg te spoelen, ’s avonds vaak zelfs nog een tweede. Ik probeer dage-lijks tien minuutjes te mediteren, maar dat werkt niet echt bij mij. Ik ben te snel ongeduldig. Een goede vriendin heeft twee jaar in Korea in een klooster geleefd als monnik. Ze mediteert dagelijks twee uur. Maar zo chill hoef ik niet te zijn.’

Waar wordt u, ondanks al uw ervaring, nog altijd zenuwachtig van?

‘Voor een concert ben ik altijd zenuwachtig. Dat gevoel gaat nooit weg. Die opbouw en ont-lading horen erbij. Maar waar ik echt stress van krijg, is inefficiën-tie. Ik werk met heel veel verschil-lende organisaties samen en je merkt heel snel of de zaken goed

Ik ben te ongeduldig om te mediteren.

Elise Caluwaerts
Operazangeres

of slecht geregeld zijn. We hebben in dit leven al zo weinig tijd. Als je dan nog eens vertraagd wordt, is dat extra frustrerend. ‘Geduld is een schone deugd’, zeggen ze. Op dat vlak heb ik nog veel te leren.’

Hoeveel ongelezen e-mails hebt u?

‘63. Ik voel me daar heel onrustig bij. Ik moet dat dringend wegwer-ken. Zo’n dingen kan ik blijven uit-stellen. Het was nochtans een van mijn goede voornemens dit jaar.’

Welk boek ligt op uw nachtkastje?

“Trofee’ van Gaea Schoeters. Een zalig boek over jagen en ecosys-temen in Afrika. Het gaat niet over jagen voor voedsel - ik ben zelf geen grote vleeseter - maar over wat het betekent om een trofee na te jagen. Over hoe onze ethiek ver-dwijnt als je echt iets wilt bereiken. Het is vooral een onwaarschijnlijk spannend boek, dat je in een spi-raal meeneemt naar de donkerste kanten van de mens.’

EMILIE MOORS

Elke week neemt iemand plaats in de tijdcapsule, om te vertellen over de verleden, de tegenwoor-dige, de toekomstige en de oneindige tijd.

Faudt Nieuws

Jan
Nelis

Britse Darius, het grootste konijn ter wereld, is spoorloos